यामयो गुरवो हद्वा यैः स्पृष्टास्तु पदा खभिः॥५८॥ बद्दाङ्क्यसो निगड़े खींचेरप्रिप्रतापितैः। श्रकारराश्रिमध्यस्यास्तिष्ठन्याजानुदाहिनः ॥ ६०॥ पायसं कृत्रारं छागो देवाझानि च यानि वै। भुक्तानि यैरसंस्कृत्य तेषां नेषाणि पापिनां ॥ ६१ ॥ निपातितानां भूष्टछे उदृत्ताक्षि निरीक्षतां। सन्दं श्रेः प्रश्च कृष्यन्ते नरैर्याग्यैर्मुखात्ततः ॥ ६२ ॥ गुरुदेविद्वजातीमां वेदानाच नराधमैः। निन्दा निशामिता यैश्व पापानामभिनन्दतां ॥ ६३ ॥ तेषामयोमयान् की जानग्निवर्सान् पुनःपुनः। कर्बों व प्रेरयन्येते याम्या विन्तपतामपि ॥ ६४ ॥ यैः प्रपादेवविष्रीकोदेवाखयसभाः ग्रुभाः। भङ्का विध्वंसमानीताः कोधलोभानुवर्त्तिभः ॥ ६५ ॥ तेषामेतैः श्रितैः श्रस्त्रैर्मुच्छुर्विखपतां त्वषः। प्रवक् कुर्वन्ति वै याम्याः भरीरादतिदाक्षाः ॥ ६६ ॥ गोबाद्याखार्कमार्गास्तु येऽवमेहन्ति मानवाः। तेषामेतानि कृष्यने गुदेनान्त्राखि वायसैः॥ ६७॥ दत्वा कन्यां यत्र कसी दितीयाय प्रयत्कति। स त्वेवं नैकथा क्रिकः श्वारनद्यां प्रवाद्यते ॥ ६८ ॥ खपोषसपरो यस्तु परित्यन्नति मानवः। पुच्यत्यक जनादिबन्धुवर्गमिक चनं ॥ ई ८ ॥ दुर्भिचे सम्भमे वापि सोऽप्येवं यमकिङ्करैः।